

گفت و گوی صبا با عوامل فیلم سینمایی پسر انسان

انسانیت بر جنسیت ارجحیت دارد

پسر انسان، اولین اثر سینمایی بلند «سپیده میر حسینی» با سرمایه گذاری «وحید دلیلی» است که با سوژه‌های جسورانه، در گروه هنر و تجربه به پرده‌های سینما راه یافته است. در این فیلم بهنام شرفی، نقش یک مرد تراجنسیتی را ایفا می‌کند که برای ۱۸ سال، زندگی تازه‌ای را با هویتی جدید آغاز کرده است و گذشته‌ی خود را از فرزند، همکاران و اطرافیان پنهان کرده است. در این فیلم، لیلا زارع، مجید پتکی، پریا مردانیان و هادی افتخارزاده نیز نقش آفرینی کرده‌اند. از دیگر عوامل این فیلم می‌توان به شهرام نجاریان به عنوان مدیر فیلمبرداری، بهروز معاونیان: طراحی و ترکیب صدا، سامان مجدوفایی: اصلاح رنگ و نور، نوید منصور قناعی: تدوین گر، فرزاد معاونیان: صدا بردار، اشکان نعیم: موسیقی موزیک بند، پروین نویدی: چهره پرداز، پیام آزادی: آهنگساز، یوسف طاهریان: مدیر برنامه‌ریزی، پونه خامین: منشی صحنه، مریم قاسمی: طراحی لباس، پگاه آذر کمان: طراحی صحنه، مصطفی مطوری و محمد مهدی سخنور: جلوه‌های ویژه، طاها ذاکر: طراحی پوستر، پوریا نوری: عکاس و زهر انجفی: روابط عمومی، اشاره کرد. این فیلم از تاریخ ۷ تیر ماه ۱۴۰۲ در سینماهای منتخب هنر و تجربه کشور اکران شده است. به بهانه این فیلم مجموعه صبا در نشست رسانه‌ای خود، میزبان سپیده میر حسینی کارگردان فیلم، مجید پتکی بازیگر فیلم و پریا مردانیان بود. خبرنگار صبا با عوامل فیلم گپ و گفتی داشته است که در ادامه می‌خوانید.

سمیه خاتون
گفت و گو

و گروه نویسندگی نگاشته و آماده برای ساخت شد.

این فیلم قصه خاصی دارد و به همین سبب موقعیت‌های نابی در آن طراحی شده که برای تماشاگر جدید است. با این حال آیا امکان این اتفاق در فاکتورهای فیزیکی از نظر پزشکی بررسی کرده بودید؟

قصه این فیلم بر اساس داستانی واقعی بود. معمولاً ترنس‌ها در ابتدای تولد از نظر فیزیکی توانایی‌های جسمانی جنسیت اول خود را دارند و مشکل روح و روان آن‌هاست که بعدها آن‌ها را به چالش می‌کشد. این اشخاص با توجه به جسم و روان‌شان در دسته بندی‌های مختلفی قرار می‌گیرند و به همین ترتیب بعد از تطبیق هر کدام شرایط خاص به خود را دارند.

فیلم پسر انسان در پرده سوم خود به کشمکش‌های شخص با خود می‌رسد...

بله در این قسمت اهورا را می‌بینیم که از صندوقچه‌ای وسایل قدیمی خود را بیرون می‌آورد و سوگواری او را از دل‌تنگی با گذشته‌ای می‌بینیم که از ترس قضاوت آن‌ها پنهان کرده است. این صحنه با مشورت روان‌شناسان و دوستانی که این درگیری را داشتند، شکل گرفت.

با این حال گویا این دوستان همیشه در برزخ باقی می‌مانند...

بله، متأسفانه نگاه جامعه به این افراد باعث تشبیت و تشدید این مرحله می‌شود و اگر در جوامع موضوع جنسیت کم‌رنگ‌تر شود، قطعاً این بحران با شدت کمتری دامنگیر آن‌ها خواهد شد. پذیرش انسان، فارغ از زن یا مرد بودن فرهنگی است که در دنیای امروز باید نهادینه شود.

در بخش‌های از فیلم که نمایشی از کشمکش‌های اهورا با خودش است ریتم فیلم کند می‌شود آیا عمدی برای این مسئله در کارگردانی بود؟

بله، وجهه هنری فیلم در بخشی است که کسالت شخصیت و

این دوست عزیز در خوابگاه دخترانه برایم قابل‌تامل بود. او به نوعی به دلیل شرایط روحی خود رفتاری از قاب بیرون زده داشت و همین باعث می‌شد پذیرش دیگران نسبت به او همواره با چالش روبرو باشد. در نهایت دوست بنده توانست عمل تطبیق جنسیت را انجام دهد و بعد از آن ازدواج هم کرد. برای من تطبیق جنسیت و ترنس بودن به عنوان یک اتفاق ژنتیکی مسئله حل شده‌ای بود که نیاز به پرداخت مجدد نداشت. اما ابعاد انسانی این مسئله در مواجهه شخص با خود و دیگران در گذران یک زندگی، معادلات کشف نشده‌ای بود که سبب ساخت و تولید فیلم پسر انسان شد. این موضوع در واقع برای من بهانه‌ای بود که به واسطه آن می‌توانستم به مقوله انسان و انسانیت بپردازم.

و در این میان صریح‌ترین پاسخ تان به این پرسش چه بود؟

اینکه انسانیت بر جنسیت ارجحیت دارد. انسان معاصر برای مراد و مواجهه با جهان از جنسیت خود گذر می‌کند و در جایگاه یک انسان باید مورد توجه قرار بگیرد. مسائل جنسی ممکن است با یک تطبیق و... حل شود، اما آیا بعد از آن کار ما با دنیا تمام می‌شود؟ اینجاست که مسئله‌ای که من می‌خواستم به آن بپردازم بیشتر نمود پیدا می‌کند. این اثر با کمک دوستانی که درگیر این موضوع بوده‌اند

سپیده میر حسینی:

معادله‌ای که نیاز به کشف و شهود دارد!

رشته تخصصی او پیش از این باستان‌شناسی بوده است و از همین راه فعالیت‌های خود را در زمینه فیلمسازی، با تولید فیلم‌های مستندی با موضوع تاریخ‌نگاری و حفاری‌های کاوشگرانه در سطح بین‌المللی آغاز کرده است. پس از آن با نگارش چندین نمایشنامه و چاپ آن به صحنه نمایش راه یافته و هم‌اکنون پس از ساخت هفت فیلم کوتاه، اولین تجربه سینمایی خود را با فیلم پسر انسان در سینماهای هنر و تجربه روی پرده اکران دارد.

چطور شد که موضوع فیلم پسر انسان که محوریت اشخاص تراجنسیتی است، برای تان دغدغه شد و شروع به ساخت این اثر کردید؟

برای من همواره افرادی که خاص هستند و در اقلیت جامعه به سر می‌برند، قابل توجه بوده‌اند. به همین خاطر خیلی درگیر روابط اجتماعی و جامعه‌شناختی نیستم و آنچه که بیشتر برایم اهمیت دارد موضوع انسان، به صورت فرامرزی با ماهیت و وجودیتی که دارد. البته سعی ام بر این است که سراغ سوژه‌هایی که تکراری هستند و زیاد درباره آنها کار شده، نروم. مسئله فیلم پسر انسان برداشتی آزاد از زندگی شخصی دوست دانشگاهی من است. دغدغه و مشکلات